

Факултет ПравниУНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
Веће научних области правно-економских
наука

(Број захтева)

(Датум)

ЗАХТЕВ

(Назив већа научне области коме се захтев упућује)

за давање сагласности на реферат о урађеној докторској дисертацији

Молимо да, сходно члану 46. ст.5. тач. 4. Статута Универзитета у Београду ("Гласник Универзитета", број 131/06), дате сагласност на реферат о урађеној докторској дисертацији кандидата

Мр Миљана (Слободан) Јововића

(име, име једног од родитеља и презиме)

КАНДИДАТ Мр Миљан (Слободан) Јововић

(име, име једног од родитеља и презиме)

пријавио је докторску дисертацију под називом: „Нова доктрина НАТО-а у светлости међународног права“

из научне области: међународно правнаУниверзитет је дана 12. јула 2011. својим актом под бр. 02-06-6566/34-11 дао сагласност на предлог теме

докторске дисертације која је гласила:

„Нова доктрина НАТО-а у светлости међународног права“

Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата

Мр Миљана (Слободан) Јововића

(име, име једног од родитеља и презиме)

образована је на седници одржаној 31. марта 2014. одлуком факултета под бр. 03-823/2, у саставу:

Име и презиме члана комисије	звање	научна област
1. Др Миленко Крећа	редовни професор	међународноправна
2. Др Бојан Милисављевић	ванредни професор	међународноправна
3. Др Милан Палевић	ванредни професор	међународноправна

Наставно-научно веће факултета прихватило је извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације на седници одржаној дана 22. децембра 2014. године.**ДЕКАН ФАКУЛТЕТА**професор др Сима Аврамовић

- Прилог:**
1. Извештај комисије са предлогом
 2. Акт Наставно-начног већа Факултета о усвајању извештаја
 3. Примедбе дате у току стављања извештаја на увид јавности, уколико је таквих примедби било.
 4. Потврда часописа „Историјски записи“ о прихватању рада за објављивање.

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Београду, донетој на седници од 31. марта 2014. године, одређени смо за чланове Комисије за преглед и оцену докторске дисертације кандидата мр Миљана Јововића под називом: „**Нова доктрина НАТО-а у светлости међународног права**“. У том својству, Наставно-научном већу подносимо следећи

РЕФЕРАТ

О ЗАВРШЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

1. Основни подаци о кандидату и дисертацији

1.1. Подаци о кандидату

Мр Миљан Јововић рођен је у Подгорици 13. јануара 1974. године. Гимназију је завршио у Даниловграду. На Правном факултету Универзитета у Подгорици дипломирао је 2005. године са просечном оценом 8.93. Последипломске студије на Правном факултету Универзитета у Подгорици на смеру међународни односи уписао је 2005/06 године. Испите на последипломским студијама положио је са просечном оценом 10, а децембра 2008. године одбранио је магистарски рад на тему „Бечка конвенција о уговорном праву“ и тиме стекао академски степен магистра правних наука. Од маја 2006. године запослен је у Министарству за економски развој Републике Црне Горе.

Рад мр Миљана Јововића под насловом: „Нека теоријска схватања о сили у међународним односима и савремена пракса употребе силе“, прихваћен је за објављивање у часопису *Историјски записи*, чији је издавач Историјски институт Црне Горе.

1.2. Подаци о докторској дисертацији

Докторска дисертација кандидата мр Миљана Јововића носи наслов „Нова доктрина НАТО-а у светлости међународног права“, има 214 страница А4 формата фонт Times New Roman 12, проред 1,5, маргине 30 мм и у потпуности је у складу са захтевима Универзитета у Београду у погледу форме и садржаја

докторске дисертације. У дисертацији се налази насловна страна на српском и енглеском језику, страна са информацијама о менторима и члановима комисије, стране са подацима о докторској дисертацији на српском и на енглеском језику, укључујући резиме на српском и енглеском језику и кључне речи, три странице садржаја, попис литературе на 9 страница и биографију аутора.

Релевантну истраживачку грађу чине референтна домаћа и страна литература, као и прописи међународноправног карактера, који се односе на предмет изучавања у докторској дисертацији. Под референтном литературом подразумевају се, пре свега, дела монографског карактера, чланци, приручници и извештаји из ове области.

Докторска дисертација је подељена на осам поглавља, укључујући увод и закључак. Докторска дисертација садржи укупно 461 фусноту са референцама. Попис цитиране литературе обухвата 164 библиографске јединице.

2. Предмет и циљ дисертације

Предмет истраживања је нова доктрина НАТО-а формулисана крајем прошлог века након пада биполарне структуре у међународним односима. НАТО пакт је основан по окончању Другог светског рата као регионална, војно-политичка организација. Након растакања Совјетског савеза и расформирања Варшавског пакта, НАТО мења своју доктрину и покушава да се етаблира у међународним односима на потпуно другој основи. Оваква промена доктрине није само пука промена правних аката, већ суштинска тежња НАТО-а ка универзалнијој улози у међународној заједници.

Кандидат развија тезу да нова доктрина НАТО-а у духу идеја глобализације, праћених доктрином постпозитивизма и постмодернизма у међународним односима, покушава да ову регионалну међународну организацију конституише као неку врсту супститута систему колективне безбедности Уједињених нација. Полазећи од тих схватања, кандидат покушава да објасни низ феномена у међународним односима, попут ширења НАТО-а на исток, учешће НАТО-а у мировним операцијама, па чак и предузимање мировних операција НАТО-а ван територија чланица НАТО-а и ван европског континента, без одобрења Савета безбедности.

Основни циљ рада огледа се у изучавању утицаја нове доктрине НАТО-а на међународни мир и безбедност, као и на политичку реалност и економско битисање земаља источне Европе и Русије.

У циљу што темељније и свеобухватније анализе проблема, кандидат је најпре анализирао историјски развој НАТО-а, као и његову првобитну доктрину. Потом је посветио пажњу утицају пада источног блока на промену доктрине ове међународне организације, да би на крају извео закључак о утицају оваквих промена на међународне факторе и међународно право.

Осветљавање нове доктрине НАТО-а и анализа њене примене у пракси од деведесетих година до данас, неопходна је за разумевање односа ове организације према фундаменталним начелима позитивног међународног права, посебно оних који се тичу употребе силе и система колективне безбедности Уједињених нација.

Ова проблематика заокупља пажњу међународне заједнице већ дуги низ година. Иако бројни радови изучавају поједине аспекте овог проблема, чини се да је темељно сагледавање целокупне проблематике промене доктрине НАТО-а, с посебним освртом на њену примену, основни предуслов за разумевање његовог утицаја на друге субјекте међународног права као и на развој међународног права уопште.

И практични разлози говоре у прилог значаја постојања једног целовитог монографског дела које се бави тематиком нове доктрине НАТО-а у светлости међународног права. Имајући у виду чињеницу да НАТО тежи да обједини читаву Европу, ова нова доктрина доводи до дилеме неких народа и држава о приступању овој организацији. Сходно томе, анализа ове проблематике може допринети правилном разрешењу дилеме.

3. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

У докторској дисертацији кандидат је пошао од следећих основних хипотеза, које су потврђене у току научног истраживања:

– да нова доктрина коју је усвојио НАТО угрожава међународни мир и безбедност, јер подразумева даље ширење ове организације упркос чињеници да се потреба за тим губи са нестанком биполарне подељености света;

– да је доктрина ове организације противна међународном праву јер се коси са његовим фундаменталним нормама, а нарочито са Повељом Уједињених нација која је прописала употребу силе само у случајевима самоодбране и колективне акције земаља у складу са реаговањем на акте агресије.

– да је НАТО услед овакве промене доктрине променио своју улогу и правну природу, те се из одбрамбене претвара у агресивну организацију;

– да је нова доктрина НАТО-а усмерена ка даљем спровођењу новог светског поретка и ширењу према границама Русије, те на тај начин представља директну претњу како интересима ове државе, тако и интересима многих других држава.

4. Кратак опис садржаја дисертације

Докторска дисертација „Нова доктрина НАТО-а у светлости међународног права“, осим увода, закључка и пописа литературе садржи следећих седам поглавља: Настанак и историјски развој НАТО-а; НАТО и његов правни положај; Првобитна доктрина НАТО-а; Утицај пада источног блока на НАТО; Промена доктрине НАТО-а; Утицај промењене доктрине на међународне факторе; Промена доктрине и међународно јавно право.

У оквиру увода појашњава се предмет истраживања и његов значај и представљају се основна питања која ће бити обрађена у дисертацији.

Прво поглавље посвећено је настанку и историјском развоју НАТО-а и има за циљ да опише стање у међународним односима које је довело до формирања једне овакве регионалне међународне организације војног типа. Анализом карактеристика хладног рата и међународних односа објашњава се настанак војно-политичких блокова и формално заокруживање хладног рата.

Друго поглавље садржи објашњење настанка НАТО-а и у њему кандидат закључује да је кључни разлог за настанак ове организације био очување постојећег поретка у земљама чланицама, као и да је такво конзервирање постојећег стања био нуклеус на основу кога би се такав поредак ширио, онемогућавајући при томе промене у другим деловима света.

Кандидат у оквиру овог поглавља, објашњава и утицај НАТО-а на формирање других блокова, указујући при томе на његов допринос хладноратовској подељености, нарушавању универзалног поретка и ограничавању улоге Уједињених нација. На овај начин, блокови су практично онемогућили право многих народа и држава да изаберу своје друштвено-политичко уређење као и право да одлуче којој ће међународној форми организовања приступити на спољном плану. Тако, кандидат долази до закључка да НАТО није имао за циљ да ограничи другу страну, већ да овлада са што више стратешких тачака планете, упозоравајући да данас његови циљеви могу бити само шири и већи.

У наставку поглавља, кандидат се бави анализом правних аката донетих у оквиру ове организације, те закључује да је право у оквиру НАТО-а веома разгранато и да у будућности можемо очекивати и нове врсте аката донетих од стране ове организације.

Коначно, на крају поглавља пружа се анализа односа НАТО-а према Организацији уједињених нација и другим међународним организацијама. Што се тиче Уједињених нација, кандидат долази до закључка да је у односима између ове две организације остала велика недореченост и правна празнина, те да је у таквим условима НАТО почео да се супституише на место Уједињених нација у решавању политичких проблема, што сведочи о његовој све већој политичкој улози, као и његовом кретању ка универзалној војној улози. Коначно, након анализе односа са другим међународним организацијама, указује се на чињеницу да НАТО одржава односе са бројним, углавном комплементарним, међународним организацијама, и да се ти односи углавном базирају на војној сарадњи која представља опасност по међународни мир и безбедност, много већу од оне која је постојала док је постојао и други равноправни блок.

Треће поглавље садржи анализу првобитне доктрине НАТО-а као и начин њеног спровођења у пракси. Наиме, кандидат је најпре изнео запажања да је првобитна НАТО доктрина била усмерена против Совјетског Савеза и источног блока, те да је она под маском одбране од агресије прикривала агресивне намере према противничкој страни, док након анализе праксе кандидат закључује да таква доктрина ипак није била спроведена услед паритета совјетске стране у наоружању.

У оквиру *четвртог поглавља* анализира се утицај пада источног блока на НАТО. Након сагледавања ове друге фазе развоја НАТО-а, кандидат закључује да

је ова организација искористила вакуум, створен нестанком супротног блока, како би проширила подручје свог утицаја, као и да је са амбицијом да решава кризне ситуације, заострила питање безбедности неких земаља и тако се поставила као директна претња њиховом суверенитету. Коначно, кандидат истиче да је НАТО у овом периоду прикрио праве разлоге свог даљег егзистирања и створио велику претњу међународном миру и безбедности у ширим међународним размерама односа снага у свету. Након уопштене анализе понашања НАТО-а после урушавања источног блока, кандидат посвећује пажњу улози НАТО-а у очувању мира у Босни и Херцеговини. Анализом активности НАТО-а у рату у Босни и Херцеговини, од којих је кључна бомбардовање Републике Српске, долази се до закључка да је НАТО од формално одбрамбене дефанзивне организације прерастао у нападачку и агресивну формацију. Тако, кандидат закључује да је улога коју је НАТО одиграо у овом рату веома важна јер представља почетни корак ка бројним НАТО интервенцијама у будућности.

У оквиру *петог поглавља*, детаљно је анализирана промена доктрине НАТО-а са два аспекта. Најпре је дат општи преглед основних принципа наведених у Стратешком концепту од 2010. године, док је потом пажња усмерена на практичну анализу агресије извршене на Савезну Републику Југославију и учешће НАТО-а у другим оружаним интервенцијама. Што се тиче Стратешког концепта од 2010. године истакнути су и обрађени основни принципи наведени у њему. То су: одбрана и одвраћање, кризни менаџмент и развијање партнерства. Приликом анализе ових принципа, кандидат долази до закључка да је створена нова трећа доктрина НАТО-а која је револуционарно другачија у односу на раније. Она открива намеру НАТО-а да се меша у разне конфликте, како оне настале спонтано, тако и оне изазване од стране саме ове организације, као и тежњу ка проширењу не само на Европу, већ и на Блиски исток. Коначно, таква доктрина представља оруђе наметања новог светског поретка и у себи носи велику опасност по међународни мир и безбедност.

Приликом обраде случаја НАТО агресије на Савезну Републику Југославију, кандидат износи ставове да је ова интервенција била у супротности, не само са међународним правом и Повељом Уједињених нација, већ и са Уговором о оснивању НАТО-а, који допушта употребу силе само у случајевима агресије на чланицу НАТО-а, и то у складу са одредбама Повеље, као и са Стратешким концептом из 1999. године који се залагао за мирну и целовиту Европу. Закључак

који кандидат изводи на овим темељима огледа се у томе да је, на овај начин, на мала врата, уведен принцип праведног рата који је одбачен још 1928. године Бријан-Келоговим пактом, као и да се НАТО дефинитивно претворио у агресивну организацију.

У наставку овог поглавља кандидат истиче да се значај агресије на СРЈ огледа и у томе што је она била увод у даље НАТО интервенције и фактичка припрема за усвајање поменутог Стратешког концепта 2010. године, који је озваничио такву врсту интервенисања широм света. У циљу потврђивања ове тезе, кандидат је обрадио три војне интервенције НАТО-а. Најпре је анализирана интервенција у Авганистану, из које су изведени закључци да је том приликом злоупотребљено право на самоодбрану, која се временом претворила у акт агресије; затим, да је НАТО изашао из оквира своје мисије јер је поред очувања мира, преузео и акције наметања мира; и коначно, да је ова акција показала да је права намера НАТО-а ширење демократије насилним путем. Други случај који је подвргнут анализи јесте интервенција у Ираку, у погледу које кандидат указује на неколико значајних чињеница. Најпре, агресија је извршена упркос противљењу Савета безбедности; затим, радило се о насилном ширењу демократије у коме су улоге САД и НАТО-а биле комплементарне; потом, изазвано је масовно страдање становништва под изговором њихове заштите; коначно, дошло је до размимоилажења између главних земаља чланица по питању граница до којих треба ићи у насилном мењању поретка државе. На крају, обрађујући случај Либије, кандидат долази до закључка да НАТО шоред ширења демократије на простор Азије, жели ту улогу да преузме и на простору Африке, па и шире.

У *шестом поглављу*, обрађује се утицај промењене доктрине на међународне факторе, и то на Уједињене нације, Европску унију, односно њене чланице, као и на Русију. Што се тиче Уједињених нација, кандидат истиче да је од 1999. године НАТО предузео низ војних интервенција супротно међународном праву, те да продубљена сарадња и помагање мисијама Уједињених нација, не може довести до конвалидације и отклањања штетних последица агресије, односно напада и окупације појединих земаља супротно Повељи Уједињених нација и релевантним одлукама Савета безбедности.

Са друге стране, у светлости већег осамостаљивања ЕУ на војном плану, поставља се и питање њеног евентуалног негативног утицаја на НАТО. Међутим, кандидат закључује да имајући у виду компатибилност ове две организације у

остварењу својих циљева, војно осамостаљивање ЕУ не утиче на даљи опстанак НАТО-а и његове циљеве.

Конечно, имајући у виду ширење НАТО-а и стварање нове линије поделе у Европи која сада једним делом иде и до руских граница, кандидат закључује да нова доктрина НАТО-а има негативан утицај на Русију и њену безбедност, истовремено је искључујући из колективне безбедности. На овај начин, Русија је искључена из европских послова, док НАТО својим интервенцијама у Авганистану и Ираку, и латентним претњама у односу на Сирију и Иран, угрожава Русију не само у Азији, већ и у светским размерама. Ипак, услед позиције "светског острва", геостратешки и даље главног подручја у свету, истиче се да Русија у сарадњи са Кином, Индијом, Бразилом, Јужноафричком републиком, као и сарадњом са мањим регионалним силама може зауставити НАТО у спровођењу описане доктрине.

У оквиру *седмог поглавља* разматра се утицај промене НАТО доктрине на међународно јавно право. Пре свега, кандидат анализира однос према Повељи Уједињених нација, те заузима став да нова доктрина НАТО-а и фатичко понашање ове организације, у знатном делу, нису сагласни са Повељом, као и да НАТО тежи да се изједначи са Уједињеним нацијама и да инструментализује ову организацију у извршењу својих планова и циљева. Такође, анализирајући начело суверене једнакости држава, начело мирног решавања спорова, забране претње силом, употребе силе и аката агресије, право на самоопредељење и начело неинтервенције, кандидат долази до закључка да применом нове доктрине, НАТО нарушава низ начела међународног права. У наставку овог поглавља, кандидат обрађује и однос нове доктрине према највишим правним актима НАТО-а, изводећи закључак да нова доктрина НАТО-а, како у погледу свог фактичког спровођења, тако и у погледу кодификовања у Стратешком концепту из 2010. године и декларацијама које су му непосредно претходиле, није у складу са Уговором о оснивању НАТО-а, као највишим актом у хијерерхији докумената ове организације. Разлог за такву несагласност лежи преваходно у чињеници да се овај Уговор заснива на Повељи Уједињених нација, односно њеном члану 51 који садржи основ за индивидуалну и колективну самоодбрану. Имајући у виду да нова доктрина иде ка суштинском мењању функције НАТО-а од одбрамбене ка офанзивној, кандидат сматра да она није сагласна Уговору о оснивању НАТО-а, који предвиђа чисто дефанзивну функцију Алијансе.

Коначно, у последњем делу овог поглавља, кандидат је размотрио однос нове доктрине НАТО-а према споразумима о разоружању. Имајући у виду да је на НАТО самиту у Чикагу донета одлука о отпочињању прве фазе активирања ракетног штита, и упркос чињеници да НАТО тврди да то није уперено против Русије, Русија је одговорила низом мера. Кандидат закључује да ово несумњиво има негативан утицај на споразуме о разоружању и доприноси нестабилности у свету, а нарочито у Европи.

У закључку докторске дисертације кандидат заокружује неколико ставова. Најпре, истиче се да иако је НАТО је од почетка имао у суштини агресивну улогу која је за циљ имала очување капиталистичког система, његова докрина формално је била у складу са међународним правом. Након дисолуције источног блока, НАТО наставља са својом егзистенцијом, иако губи разлог свог постојања. Нова докрина НАТО-а, настала је најпре фактичким путем, нападом на СРЈ, након кога су уследиле и друге интервенције, а тек касније, дошло је до кодификовања таквог понашања усвајањем Стратешког концепта 2010. године. Кандидат истиче да таква докрина НАТО-а није у складу са Повељом Уједињених нација, као ни са обичајним међународним правом и основним начелима међународног права уопште. Додатно, кандидат показује да нова докрина није сагласна ни са Уговором о оснивању НАТО-а који се ослања на Повељу, те дозвољава употребу силе само у случају индивидуалне и колективне самоодбране, те сходно томе закључује да се НАТО претвара у агресивну организацију.

Коначно, изнета су запажања да приближавање границама Русије, доводи до нове трке у наоружању, те отказивање досадашњих споразума о разоружању, што свет доводи до велике напетости и несигурности. Посебан проблем у оваквој атмосфери кандидат види и у тежњи НАТО-а да се постави као организација равноправна са Организацијом уједињених нација, коју додатно жели инструментализовати за остварење својих циљева.

5. Остварени резултати и научни допринос дисертације

Докторска дисертација кандидата мр Миљана Јововића представља самосталан и оригиналан научни рад посвећен актуелном питању утицаја нове НАТО доктрине на међународно право. Посебан значај ове теме произлази из

чињенице да су питања сагласности деловања НАТО-а са основним начелима међународног права и самом Повељом Уједињених нација, постала веома актуелна последњих година.

Овим истраживањем постигнуто је јасније и потпуније разумевање проблематике нове НАТО доктрине. Наиме, најпре је указано на разлике у односу на првобитну НАТО доктрину, те је објашњена промена до које је дошло после пада источног блока, да би се потом објаснио њен утицај на кључне међународне факторе и најважније међународне правне акте. Кандидат изводи закључак да је НАТО прерастао из одбрамбене у агресивну организацију, и то пре свега полазећи од праксе која се почела развијати нападом на СРЈ 1999. године. Оваква пракса добила је и своју формалну кодфикацију кроз Стратешки концепт из 2010. године, те се изводи закључак да је на тај начин НАТО и формално потврдио већ постојећу незакониту праксу. Важан аспект овог истраживања јесте указивање на конкретне норме међународног права које су прекршене стварањем нове НАТО доктрине. Наиме, кандидат посебно скреће пажњу на забрану претње силом и употребе силе, обавезу решавања спорова мирним путем, забрану интервенције, право народа на самоопредељење, начело суверене једнакости држава. На тај начин, ова доктрина је у супротности како са словом Повеље, тако и са релевантним обичајним правним правилима.

Анализирајући утицај доктрине на релевантне међународне факторе, кандидат је указао на проблем стварања нових нестабилности, имајући у виду приближавање НАТО-а границама Русије. У крајњем исходу, реакција је преусмеравање средстава на нехумане војне циљеве уместо на хумане активности, што је далекосежна последица изазвана управо новом НАТО доктрином.

Коначно, кандидат указује на проблем релативизације улоге Организације уједињених нација наспрам НАТО-а, који својом новом доктрином тежи да мирним или насилним путем унифицира земље и народе у једном поретку, не остављајући им при томе могућност другачијег избора, што је већ само по себи супротно нормама међународног права.

Поред обogaћивања правне науке, кандидат је својим радом остварио допринос и на практичном плану. Наиме, спроведена анализа има за циљ да омогући сагледавање нове прикривене улоге НАТО-а коју је неопходно разумети у циљу доношења исправних одлука на међународном плану.

6. Закључак

На основу прегледа и оцене докторске дисертације под насловом „**Нова доктрина НАТО-а у светлости међународног права**“ кандидата мр Миљана Јововића, Комисија налази да је дисертација урађена у свему према одобреном пројекту докторске дисертације, да је оригинално и самостално научно дело и да су се стекли услови за њену јавну одбрану. Комисија је слободна да

предложи

да Научно-наставно веће Правног факултета Универзитета у Београду прихвати овај рад као подобан за јавну одбрану, као и да одреди комисију пред којом ће кандидат бранити предметну докторску дисертацију.

У Београду, 6. јун 2014. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Миленко Крећа

редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду

др Бојан Милисављевић

ванредни професор Правног факултета
Универзитета у Београду

др Милан Палевић

ванредни професор Правног факултета
Универзитета у Крагујевцу

На основу члана 24. и члана 135. став 7. Статута Правног факултета Универзитета у Београду, а у смислу одредаба члана 124. и 125. Статута Правног факултета Универзитета у Београду из 2002. године, Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на XXI седници од 22. децембра 2014. године, донело је

О Д Л У К У

Члан 1.

Прихвата се извештај Комисије за преглед и оцену докторске дисертације кандидата **МР МИЉАНА ЈОВОВИЋА** под насловом: "**Нова доктрина НАТО-а у светлости међународног права**", и одређује Комисија за одбрану, у саставу:

др Миленко Крећа, редовни професор
др Бојан Милисављевић, ванредни професор
др Милан Палевић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу.

Универзитет у Београду је 12. јула 2011. године, актом под бр. 02-06-6566/34-11, дао сагласност на предлог теме докторске дисертације.

Рад кандидата „Нека теоријска схватања о сили у међународним односима и савремена пракса употребе силе”, прихваћен је за објављивање у часопису *Историјски записи*, чији је издавач Историјски институт Црне Горе.

Објављени рад квалификује кандидата за одбрану докторске дисертације.

Члан 2.

О извршењу ове одлуке стараће се Декан Правног факултета Универзитета у Београду.

03-број: _____

Београд

ПРЕДСЕДНИК НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА
Декан

Професор др Сима Аврамовић

ИСТОРИЈСКИ
ИНСТИТУТ
ЦРНЕ ГОРЕ
INSTITUT
HISTORIQUE DU
MONTENEGRO

Булевар револуције 5, 81000 Подгорица, Црна Гора
тел. +382 (0)20 241336, моб. +382 (0)67 243550
e-mail: iicg@ac.me, www.iicg.ac.me

ИСТОРИЈСКИ ЗАПИСИ

број 01-38/1
датум 19.01.2015.

На захтјев мр Миљана Јововића издаје се

ПОТВРДА

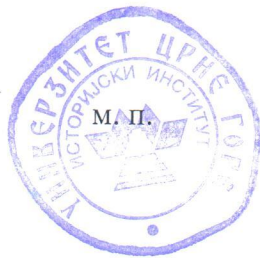
Да је рад „Нека теоријска схватања о сили у међународним односима и савремена пракса употребе силе“ разматрала Редакција часописа *Историјских записа*.

На основу тога слиједи да је наведени рад прошао процедуру анонимног рецензирања, као стандардног облика провјере квалитета рада од стране еминентних стручњака из области. На основу њихових позитивних рецензија Редакција је одлучила да прихвати рад под горе наведеним насловом за објављивање.

Овим иновираним документом потврђујемо да у Црној Гори није спроведена DOI класификација научних часописа, па према томе не можемо издати потврду о DOI броју Часописа *Историјски записи*.

Ова потврда служи као допуна потврде од 29. 09. 2014. издате од Редакције часописа *Историјски записи*.

У Подгорици,
19. 01. 2015

главни и одговорни уредник

Историјских записа
др Радослав Распоповић
R. Raspopovic